

**Strony w postępowaniu głównym**

Strona skarżąca: SRS, AA

Strona przeciwna: Minister for Justice and Equality

**Pytania prejudycjalne**

- 1) Czy zawarte w art. 3 dyrektywy 2004/38/WE<sup>(1)</sup> wyrażenie „członek gospodarstwa domowego obywatela Unii” może zostać zdefiniowane w taki sposób, żeby miało powszechne zastosowanie w Unii, a w przypadku odpowiedzi twierdzącej, jak brzmi ta definicja?
- 2) Jeżeli wyrażenie to nie może zostać zdefiniowane, to według jakich kryteriów sędziowie powinni oceniać dowody, aby umożliwić sądom krajowym rozstrzygnięcie na podstawie ustalonego wykazu czynników decydujących o tym, kto jest bądź nie jest członkiem gospodarstwa domowego obywatela Unii dla celów swobody przemieszczania się?

<sup>(1)</sup> Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium Państw Członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. 2004, L 158, s. 77).

---

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sofijski gradski syd  
(Bułgaria) w dniu 4 lutego 2021 r. – postępowanie karne przeciwko KT**

(Sprawa C-71/21)

(2021/C 138/25)

Język postępowania: bułgarski

**Sąd odsyłający**

Sofijski gradski syd

**Strony w postępowaniu głównym**

KT

**Pytania prejudycjalne**

- 1) Czy art. 1 ust. 2 i 3 Umowy między Unią Europejską a Republiką Islandii i Królestwem Norwegii w sprawie procedury przekazywania osób pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej a Islandią i Norwegią dopuszczają wydanie nowego nakazu aresztowania dla celów tego samego postępowania karnego wobec osoby, której przekazania odmówiło państwo członkowskie Unii Europejskiej na podstawie art. 1 ust. 3 wspomnianej umowy w związku z art. 6 Traktatu o Unii Europejskiej i art. 8 Europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności?
- 2) Czy art. 1 ust. 3 Umowy między Unią Europejską a Republiką Islandii i Królestwem Norwegii w sprawie procedury przekazywania osób pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej a Islandią i Norwegią, art. 21 ust. 1 i art. 67 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, a także art. 6 i art. 45 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej dopuszczają, by państwo członkowskie, do którego skierowano nakaz aresztowania, wydało dla celów tego samego postępowania karnego ponowne rozstrzygnięcie w przedmiocie przekazania tej samej osoby – czego odmówiło już inne państwo członkowskie Unii – jeśli poszukiwana osoba skorzystała z przysługującego jej prawa do swobodnego przemieszczania się i przemieściła się z państwa, w którym odmówiono przekazania, do państwa, do którego skierowano nowy nakaz aresztowania?